

My weekly 47

We zijn weer in een nieuwe week beland en dit is ook een drukke week met allemaal afspraken voor Max. Maar dat lezen jullie natuurlijk pas volgende week. Nu een verhaaltje over de afgelopen week. En wat hebben we weer allemaal meegemaakt als gezin.

Inmiddels is Max weer lekker vaker thuis, want hij is van drie dagen kinderopvang naar anderhalf gegaan. Dit ivm therapie is hij meer dagen gegaan. Op dit moment staat hij ook op de wachtlijst bij de peuterspeelzaal vanwege VVE. En als hij daar terecht kan, wordt het samen twee dagen met kinderopvang. Beetje zuur dat het VVE gedeelte niet op de kinderopvang kan.

De schuingedrukte teksten heb ik vanuit Max geschreven.

Sinterklaas was langs geweest, want er was gezegd dat we onze schoen mochten zetten het weekend. En Max kreeg een heerlijke chocolade munt, die hij lekker aan het op eten was. Het viel goed in de smaak.

Lekker weer even erop uit met de loopfiets. Denk dat we binnenkort is moeten gaan oefenen voor hem om er een tweewieler van te maken. Benieuwd hoe hij dat vind. Vraagt zich ook wel af vanaf wanneer je zoiets gaat leren. Maar denk dat het nu wel een mooie leeftijd is. Hij wordt inmiddels in april alweer drie, wat gaat dat snel.

Het was al weer even geleden dat we erop uit gingen op mijn loopfiets. En wat heb ik weer genoten van het racen erop. Het ging wel even regenen maar gelukkig hield mama dat niet tegen om nog een stukje verder te gaan. Maar zoals altijd wil ik nooit meer terug naar huis, dus mama lokt me dan met smoesjes mee terug. Dit keer trapte ik erin en ging lief mee terug.

Eerst even langs de winkel, waar ik broodjes uit het schap pakte en er gelijk eentje op wilde eten. Dat mocht, en daarna snel naar huis. Zo konden we nog een lekker broodje eten met brie erop.

De credits van deze onwijs lieve foto gaat naar Bert, mijn partner en Max zijn papa.

Wat ben je al groot als je zo bij mama ligt, maar ook weer heel erg klein. Aangezien je dit bijna nooit doet zo lekker bij mama liggen knuffelen. Dit was echt uniek, dat hij een hele tijd zo rustig bleef liggen. Zo genoten van dit heerlijke moment.

Mama nam me vanmorgen mee op de fiets naar het station. En

mocht ik weer mee met de bus naar het ziekenhuis. Waar we gelijk mee mochten lopen met die meneer van de schoenen. Mijn slaapschoenen waren klaar en mocht ik passen. Goedgekeurd. Daarna kreeg ik steunzolen in mijn schoenen zei mama. En mocht ik nog even spelen in de wachtruimte. Daarna nog even rondlopen in het ziekenhuis en naar de bushalte weer. Daar was ik druk aan het rondrennen en vooral niet luisteren naar mama. Toen de bus kwam was mama even streng, omdat ik steeds wegliep. En toen waren we ineens weer thuis en hebben we lekker patatjes met een frikandel gegeten. Een half uur voordat ik naar bed gebracht werd, was ik eigenlijk al wel heel moe. En lag ik zo lekker bij mama. Toen mama me besloot naar bed te brengen, moest ik huilen. Maar vanmiddag ga ik lekker weer spelen...

https://day-dreamer.nl/wp-content/uploads/2019/11/VID_24512060_1_234512_177.mp4

Zondag en dan moet ik vroeg me bed uit, wat is dat nou. Normaal mag ik lekker uitslapen. Mama zei steeds dat we naar Apeldoorn gingen, dus ik dacht we gaan apen kijken. Maar nee, we gingen met de familie van mama (oma en nog veel meer lieve mensen) naar grote roofvogels kijken. Wel was ik ze snel zat en zag ik veel meer leuke dingen te doen. Heb mama flink laten rond rennen achter me aan. Daarna gingen we eindelijk eten, daar had ik wel zin in. Tot ik een cadeau kreeg, een hele gave trrrrrrr. Mama noemt het een tractor, en is denk nu al mijn favoriete speelgoed geworden. Al snel was ik ook veel aan het rond rennen en spelen in het restaurant met rode wangen en oortjes. Ja ik was wel heel moe, maar je denkt toch niet dat ik eraan toe geef. Dat deed ik pas toen we in de auto terug naar huis reden. Ik kreeg ook nog een tatoe (politie auto) van oma, ze zei dat Sinterklaas bij haar was geweest voor mij. En een hele grote zak met heeeeeeel veel kleding.

Deze trampoline vonden we dus in Apeldoorn op het terrein waar we waren. We hadden een uitje met mijn kant van de familie. Max had net voor het filmpje een eikel gevonden en op de

trampoline gegooid daarom roept hij er steeds naar, hij was hem aan het zoeken.

Vinden jullie de verhaaltje vanuit Max leuk om te lezen?